

Predrag Lasica

Nevesta

Kapije zivota skripe
Cuje li neko
O daj da mi dodje
Dosta sam ceko

Da muziku puste
I poljubci pljuste
Zagrljaji hapse
Njeno telo da je novac
I njime da me caste

Dok sviram dusom da uveselim nebo
Pevam srcem za tebe
I dok ti haljinu svlacim
Kao koru sa breze

Pusti kosu kao slapove lave
i tvoje grudi izbac
I uz moje telo pridji
Da osetim da li me laze

ZAGRLJAJ JEDAN
VREDI PISMA
STAROG VEKOVA DVESTA
KADA SE LJUBAV KRILA
NIJE SMELA DA ZUCNE
NEVESTA

NEKADA SU GORELE ZENE
I RECI ..
SU BILE MUCNE

NISU VOLETI SMELE VREME KADA POLJUBCI BEZE

I bio je greh pokazati lice
A vestica je bila svaka
A hiljade sludjenih cuti
Samo groblja
i od ptica
“svraka”

Vreme zamkova , jarkova
podivljalih konja i kuge
Plamenih lopti
i katapulta

Oni koji se usude da vole
Njih pogube
I zapuse usta

Vreme magova vila i maceva
niko nikoga ne ceka
Zivot vreda koliko “vasi”
I to ubija coveka

A imali su lek, samo ljubi
i pusti da to traje
Samo pusti...
Neke vile su pokusale

Ljubav pisana
bila je brisana
Ljubav skrivana je mucena
I vise nije pricala

Ljubav nezna
.. “a niko je ne zna”

Vreme Artura kralja
Krv, cojstvo i strele
Vreme gvozdja i zamkova
I ljubavi dvesta "i sve beze"
Dok strela srce nije prosla

Za ljubav se gubila glava
Ko sa djavolom spava
prorocanstva
..."SVAKA POSECENA GLAVA
BICE RUZA ISKLIJALA"